

fra at beskikkes til Forsvarer). Man har ment, at alt fornødent var indrømmet, naar der gaves Adgang til enten at bruge en Sagfører eller, naar Retten finder, at der foreligger Grund til at tilstede dette, en anden personlig myndig og uberygtet Person (derunder altsaa ogsaa Kvinder, og lige saa vel en af Sigtedes nærmeste som enhver anden).

ad 3. Spørgsmaalet om Forsvarerens Stilling i Retsmøderne under Forundersøgelsen er meget vanskeligt og meget omstridt. I Motiverne til det ældre Forslag Side 38—42 er givet en kort historisk Fremstilling af Problemets Løsning ved Anklageprincipets Overførelse til Kontinentet. Denne kan suppleres med den Bemærkning, at den tyske Straffeprocesslov tillader, at Forsvareren er til Stede ved anteciperet Bevisførelse, men udtrykkelig i § 190 udelukker Forsvareren saa vel som Paatalemyndigheden fra at være til Stede under Sigtedes Afhørelse. Den N. L. tillader som almindelig Regel Forsvareren at være til Stede under Forundersøgelsens Retsmøder og det ogsaa under Sigtedes Afhørelse, kun er det lige saa lidt her som ved Domsforhandlingen Sigtede tilladt at raadføre sig med ham angaaende den umiddelbare Besvarelse af de ham forelagte Spørgsmaal (N. L. § 259), hvorhos det det fremgaar af N. L. § 278, 1ste Stykke, at Undersøgelsesdommeren maa kunne hindre, at Forsvareren tager Ordet før ved Mødets Slutning. Forsvareren kan derhos udelukkes under Afhørelse af et Vidne, der maa antages i hans Nærværelse ikke at ville afgive en uforbeholden Erklæring, ligesom den valgte Forsvarer overhovedet kan udelukkes, naar og saa længe der findes Grund til at frygte for, at Forfølgningens Øjemed ellers vil blive modarbejdet eller udsat for Fare, N. L. § 278, 2det og 3die Stykke.

Nærværende Udkast har anvist Forsvareren en Stilling under Sagens Forberedelse, der i meget ligner den Stilling, Forsvareren indtager efter N. L., og som er noget friere end efter det tidligere Forslag, hvis Regler paa dette Omraade i øvrigt ikke vare ganske klare. Forsvareren er efter Udkastet berettiget til at overvære alle Retsmøder, endog dem, der holdes for lukkede Døre, alene med den Undtagelse for den valgte Forsvarers Vedkommende, at han kan udelukkes, hvor der er særlig Grund til at antage, at han vil bestræbe sig for at modvirke Undersøgelsen ved at fjerne Gerningens Spor eller paavirke medsigtede eller Vidner til at afgive urigtig

Forklaring eller paa anden lignende Maade (herved skal dog bemærkes, at han ved at forlange Adgang til Mødet kan fremtvinge en Retskendelse, som derefter kan gøres til Genstand for Kære). Om Retsmøderne skal Forsvareren saa vidt muligt have betimelig Meddelelse (§ 208), og, hvis Beviser skulle føres til Brug under Domshandlingen, bør der saa vidt muligt gives ham Lejlighed til forinden Retsmødet at gøre sig bekendt med Sagens Dokumenter (§ 208), ligesom han i saadanne Tilfælde kan begære yderligere Spørgsmaal stillede ud over, hvad Anklager eller Dommer har spurgt om (§ 210).

Medens Forsvareren som almindelig Regel ifølge § 45 ikke maa tage Ordet eller samtale med Sigtede i Retsmøderne under Forundersøgelsen, gælder dette Forbud ikke, hvor særlige Omstændigheder medføre Nødvendigheden af, at et Bevis optages i sin endelige Skikkelse før Domsforhandlingen, for derefter at bringes frem i skriftlig Form under denne. For saa vidt der imidlertid i Forbindelse med saadanne Retshandlinger skulde blive rettet særlige Spørgsmaal til Sigtede, gælder ogsaa her den i § 154 in fine fastsatte Begrænsning, at det ikke er Sigtede tilladt at raadføre sig med Forsvareren angaaende den umiddelbare Besvarelse af de ham gjorte Spørgsmaal. Om Forsvarerens Adgang til at rette Begæringer til Dommeren under Forundersøgelsen, se § 205.

Endelig har Forsvareren under Iagttagelse af de nærmere Bestemmelser, Retten maatte give, Adgang til at gøre sig bekendt med Tilførlerne til Retsbogen og med de til denne fremlagte Aktstykker, dog at saadan Adgang saa vel som Udskrift ved Kendelse kan nægtes den valgte Forsvarer, naar der er Grund til at befrygte Modvirken af Undersøgelsen paa utilladelig Maade; imidlertid maa saadan Adgang i hvert Fald tilstedes inden Forundersøgelsens Slutning (§ 209).

Naar Kommissionens Flertal mener hermed at have indrømmet Forsvaret alt, hvad der overhovedet uden Skade for Retsikkerheden kan indrømmes det under Sagens Forberedelse, er dette navnlig sket ud fra følgende Betragtning: Parts-Lighedsprincipet, der ofte fremhæves som en Hovedbestanddel af Anklageprincipet, lader sig overhovedet ikke gennemføre under Sagens Forberedelse. Man maa nødvendigvis indrømme Anklagemyndigheden Adgang til under Dommerens Bistand og Kontrol at benytte en Række Magtmidler, hvortil der intet tilsvarende haves for Forsvarets Ved-